

We learnt there; four guardians

תנן התם ארבעה שומרים –

OVERVIEW

The גמרא cites the משנה (regarding the four שומרים) from the end of the previous פרק, and asks from where do we derive their individual laws. תוספות explains why the גמרא did not inquire in the previous פרק (where the משנה was taught), as to the source of these laws.

משום דאייתי במתניתין קרא¹ דואם בעליו עמו וגומר נטר² למימר מנא הני מילי עד הכא:
Since our גמרא cites the פסוק of ואם בעליו עמו, etc.; therefore the גמרא waited until now to ask; 'from where do we derive these rules'.

SUMMARY

Our משנה serves as a catalyst to ask 'מנא הני מילי'.

THINKING IT OVER

Is מנא ה"מ explaining the reasoning of the מקשה, who asked (why he asked it on this משנה);³ or is מסדר הגמרא explaining the תוספות why he⁴ placed it here?

¹ יג וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רָעָהוּ וְנִשְׁכַּר אוֹ מֵת בְּעַלְיוֹ אֵין עִמּוֹ שְׁלֵם וְשְׁלֵם. יד אִם בְּעַלְיוֹ עִמּוֹ לֹא וְשְׁלֵם אִם reads; שמוות (משפטים) כב, יג-יד (אם only) ואם. It does not say בְּשִׁכְרָהּ. שְׁכִיר הוּא בָּא בְּשִׁכְרָהּ.

² Now that we know from our משנה that the laws of a שואל are derived from a פסוק, we can assume that the laws regarding the other שומרים are also derived from פסוקים. Therefore the גמרא asks for the תורה source. Before our משנה, however, we may have thought that these laws are merely דרבנן.

³ Do we (even) know when he asked it?!

⁴ Why, therefore, write לטר למימר it should say לסדר, etc.